

Un poema

Rolf Dieter Brinkmann

Aquí hi ha un poema sense heroi.
En aquest poema no hi ha arbres. Cap habitació
per entrar-hi i dormir no hi ha aquí al
poema. Cap color no pots veure en aquest

poema d'aquí. No hi ha sentiments
al poema. Res no hi ha en aquest poema
d'aquí per tocar. No hi ha olors aquí en
aquest poema. No cal que ningú salti

una tanca o una paret en aquest poema.
No hi ha, en aquest poema d'aquí, res per sentir.
El poema aquest no el pots folrar.
No és de goma. Cap ombra blanca

no hi ha al poema aquest. Ningú no torna,
aquí en aquest poema, d'un viatge.
Ningú no puja escales amunt, sense alè, aquí en
aquest poema. El poema aquest no fa

promeses. Al poema tampoc no es mor ningú.
En aquest poema no notes cap hàlit. No
hi ha cap expressió d'alegria al poema aquest. Ningú
no està desesperat aquí al poema. Aquí

al poema hi ha un silenci absolut. Ningú
no es queixa en aquest poema. Ningú no parla aquí
al poema. Aquí en aquest poema tampoc
no hi ha obrers que es maten treballant. Aquest poema d'aquí

simplement és aquí. No conté cap clau
per obrir portes. No hi ha portes
en aquest poema. El poema aquest és sense
música. No canta ningú en aquest poema, i

ningú no imita aquí en aquest poema
ningú. Ningú no crida aquí al poema, renega,
carda, menja i pren al·lucinògens. No hi ha en
aquest poema cap decoració pomposa

per a tu. El poema aquest no camina, no jeu,
no dorm, no coneix el dia, no coneix la
nit. No cal que paguis cap factura
en aquest poema. No hi ha cap propietari

que apugi el lloguer en aquest poema d'aquí. No hi ha
empreses en aquest poema. No hi ha al
poema cap estat de Califòrnia. No hi ha
orenga al poema. En aquest poema no

hi ha mar. Al poema aquest no pots
nedar. El poema que hi ha aquí no desprèn
escalfor, el poema no desprèn fredor. El poema
aquest no és negre, no té finestres i

no coneix la por. El poema aquest no
tremola. El poema aquest és sense miralls. En aquest
poema tampoc no hi ha cap ou ferrat. De supermercat
no n'hi ha en aquest poema. El poema

que llegeixes aquí no té mamelles ni figa,
el poema aquest és totalment incorpori. Ningú no gemega
aquí al poema. El poema no sagna, no es
calla res, el poema no té regles,

el poema no és una citació, per a ningú. Aquí en
aquest poema ningú no troba un cèntim,
i aquí en aquest poema no hi ha ningú que vagi
amb cotxe. No hi ha rodes que grinyolin en fer el revolt.

En aquest poema ningú no mama amb tendresa
una cigala. No hi ha cap llum aquí al
poema. El poema no és una bufanda groga. El
poema que veus aquí no estossega.

Aquí al poema no pots besar.
Aquí en aquest poema tampoc no es pixa. No
en trauràs res d'aquest poema. El
poema està fet tot ell de negacions. De

negacions en aquest poema cada vegada n'hi ha més.
Aquí no hi ha marihuana al poema. En aquest
poema no hi ha ningú que rigui. El poema no sap què és
treballar. Ningú no mira la televisió en aquest poema.

El poema no porta rellotge. El poema no és
intemporal. Necessita el temps que tu necessites
per llegir el poema aquest. No hi ha cap aixeta
que degoti al poema aquest, i ningú no demana

tabac aquí al poema. El poema
aquest no dóna propina. No hi ha cap lavabo
aquí al poema. No hi ha cap ciutat en aquest
poema. Aquí al poema ningú no es renta els

peus. Anar a l'escola no és necessari aquí
al poema. Al poema ningú no llepa tampoc una
figa. El teu aparell sexual no s'aixeca
aquí al poema. No pots, aquí al poema,

asseure't i pensar. El poema aquest
no és l'estat. No és la societat.
No és cap màquina del milió. El poema aquest no
té cap gos. Amb aquest poema ningú no s'hi pot

identificar. No hi ha policies fent la ronda en
aquest poema per si enxampen un atracament. Una vaca
que jegui no hi és aquí en aquest poema. El poema aquest
no és superficial. El poema aquest no és

profund. Al poema no hi apareix tampoc cap
dia d'estiu. Mai no és dimarts en aquest poema,
no hi ha cap dimecres en aquest poema, no estem
a divendres en aquest poema ni falta cap dijous

al poema aquest. No és dilluns,
dissabte o diumenge en aquí al poema. El poema
aquest no és la negació de dilluns o
dijous. El poema simplement s'acaba aquí.

Rolf Dieter Brinkmann. *Un poema*. Barcelona: Cafè Central, 1997

Traduït per Ramon Farrés